

UFOJEN FILOSOFIA 1

Johdanto

Tämä kirjoitus käsittelee yliaistillisia olentoja; korkeammissa ulottuvuuksissa värähteleviä entiteettejä, eli *ufoja* ja heidän filosofioitaan. Koska aihetta on tieteellisesti mahdotonta tutkia, en yritäkään todistella mitä on olemassa ja mitä ei. Turha tulla sanomaan minulle, että ei se noin voi olla. Että tuo on ihan mahdotonta.

UFO on akronyymi ja se tarkoittaa lentävää tunnistamatonta objektiä. Itse kutsun ufoja ufoiksi, koska en oikein tiedä miksi niitä voisi sanoa. En halua kutsua niitä alieneiksi tai ekstraterrestriaaleiksi. Historiallisesti tällaisiin entiteetteihin on viitattu termillä arkhoni. Voisin itsekin käyttää sitä, mutta tyydyn ufoon. Arkhoni on hieman spesifimpi termi, jolla viitataan pahantahtoisiin portinvartijoihin, jotka vartioivat ihmisten maailmaa gnostilaisella maailmankatsomuksessa. Arkhonit piinaavat ihmisiä. Ne estävät meitä saavuttamasta henkistä kasvua ja pakenemasta tästä maallisesta maailmasta.

Ufo on laajempi termi. Se käsittää arkhonit, mutta myös niitä kehittyneemmät olennot ja ulottuu käsittämään jopa reptilianit ja harmaat.

Arvailutiede

En usko tieteeseen. Onhan tieteellisesti todisteltu väite toki uskottavampi kuin jonkun uskonnon opit, jotka perustuvat pelkästään vanhoihin kirjoituksiin ja uskoon itseensä. Mutta tiede on korruptoitunutta. Tutkimuksen rahoittaja saa yleensä haluamiansa tuloksia. Tutkimus on usein aatteellisesti ja poliittisesti vääristettyä. Sillä haetaan tiettyä lopputulemaa, ja vastakkaiset näkökannat käsitellään ohuesti tai sivuutetaan kokonaan.

Koulussa tai yliopistossa oppilaan tulee sisäistää oppimateriaali ja osoittaa sitten, että hän on sen omaksunut. Tämän pohjalta voi suorittaa omia tutkimuksia, mutta niiden tulee nojata jo aiemmin todisteltuihin oppeihin. Saadakseen työpaikan tai rahoitusta tutkimuksilleen, tulee tutkijan olla kuuliainen ns. yleiselle totuudelle. Sitä samaa totuutta levittää massamedia. Jos ei ole osa tuota usein räikeän valheellista totuutta, ei voi olla osa koneistoa, vaan on tuomittu hörhöksi ja foliohatuksi.

Omat "tutkimukseni" perustuvat lähinnä arvailuun ja fiilistelyyn, sekä

erilaisiin pääni sisäisiin ääniin. Myös omakohtaisiin kokemuksiini. En pahemmin lue ufoja ja humanoideja käsitteleviä tekstejä, saati sitten kirjallisuutta. En seuraa Internetin keskustelupalstoja tai käy ufo-luennoilla. Yritän muistella miten asiat ovat tapahtuneet ja minkä vuoksi. Muistikuvani ovat usein hieman epämääräisiä. Ja silloin on mahdollista, että mielikuvitus on tehnyt minulle tepposet.

Saan osviittaa ääniltä, jotka puhuvat minulle. Ne kertovat minulle erilaisia asioita ja muistuttavat menneistä tapahtumista. Ne pyrkivät lähinnä johtamaan harhaan, mutta jutuissa on usein jokin yksityiskohta josta voi ammentaa. Mitään tieteellistä siinä ei ole. Ihmisen tulisikin kai elää ihmisen elämää, johon ufo-asiat eivät kuulu. Mutta omassa elämässäni tämä ilmiö on ottanut niin suuren roolin, että sitä on pakko käsitellä kirjoituksen keinoin.

Uskonnollisen filosofian merkitys

Hyvä uskonto olisi oikeastaan filosofia, kuten buddhalaisuus. Mutta opinkappaleiden tulisi olla helppotajuisia. Lisäksi kaikki oppi ja tieto pitäisi olla vapaasti saatavilla. Papisto tai muu auktoriteetti ei toimi. Ihmisen pitäisi itse löytää vastaukset kysymyksiinsä, ilman että joku sensori tulkitsee ne sinulle.

Uskonnollinen auktoriteetti on pahimmillaan kuin Neuvostoliiton politbyroo ja nomenklatuura: tavallista kansalaista systemaattisesti alistava ja vainoava instanssi. Tästä esimerkkinä Iranin ajatollah ja vallankumouskaarti. On vanha totuus, että liika valta ilman vastuuta ja läpinäkyvyyttä korruptoi. Tiedetään myös, että koska ihmisen maailmassa satanismi on ainoa todellinen valtauskonto, tulee kaikkien valtaapitävien ja -käyttävien harjoittaa satanismia ja olla siinä syvällisesti mukana. Muuten vallan anastaa joku toinen, jolle satanismi on luontevampaa. Mikään institutionaalinen uskonto ja suuntaus ei siis lopulta ole muuta kuin satanismia eri kaavussa. Täten se on myös korruptoitunutta ja ihmisvihamielistä.

Tarvitseeko ihminen uskontoa tai filosofiaa? Luolamiehet pärjäisivät ilman katedraaleja. Jos neandertaalit olivatkin uskonnollisia, eivät simpanssit ainakaan ole. Näin ollen voidaan väittää, että ihminen on Jumalan luomus. En usko, että apinasta voi kehittyä ihminen pelkän evoluution kautta. Se on mielestäni hölynpölyä. Jotkut ihmiset haluavat filosofian tai uskonnon. Jotkut eivät. Jos ajatellaan mitä kiireinen nykyihminen tarvii, niin hiljentymistä. Melkein mikä tahansa aate voi sitä tarjota.

Buddhalaisuudessa kehittyminen vaatii tiukkaa itsekuria, keskittymistä, meditaatiota, oikeastaan täyttä omistautumista. Jos ihmiset keskittyvät tähän, kuka hoitaa maatyöt ja kaupankäynnin, kun aika menee meditointiin ja mietiskelyyn? Koska ihminen on pakotettu repimään toimeentulonsa omasta selkänahastaan, ei silloin voida olettaa, että hän käyttää vähäisen vapaa-aikansa metafysiseseen pohdiskeluun. Etenkään jos aivot eivät sellaiseen taivu.

Vain hyvin pintapuolisesti voi ihminen päästä selville olevaisuuden

perimmäisistä kysymyksistä. Myös siksi, että ihmiset on läpeensä myrkytetty jo nuorella iällä, minkä johdosta älylliset ponnistelut ovat hyvin hankalia. Ei ole ihmisen omaa syytä, että hänet on myrkytetty. On selvää, että tätä maailmaa valvovat tahot sallivat ihmisten myrkyttämisen.

Jos ajatellaan, että kaikki salattu tieto olisi tarjolla kaikille ihmisille, ei se tarkoita sitä, että kaikki voisivat käyttää sitä hyödykseen, sillä taitojen sisäistäminen ja mekaaninen oppiminen vie aikaa, eikä onnistu kaikilta muutenkaan. Mutta on paljon sellaisia ihmisiä, joilla ei ole edellytyksiä kontrolloida omia halujaan. Tällainen ihminen saattaa silti olla hyvin sinnikäs ja päämäärätietoinen, joten jos hän pääsee käsiksi salattuun tietoon, hän saattaa tuhota kaiken ympäriltään. Tämä ei ole kuitenkaan hyvä syy estää tietoa leviämästä. Ei ole oikein, että muutamien väärintekijöiden takia koko maailma pidetään pimennossa. Tällaiset väärintekijät tulee eliminoida, jotta he eivät pääse saastuttamaan ympäristöään. Se on kaikkien etu, myös heidän oma etunsa.

Ufoista yleensä

Aikojen alussa - tai niiden välissä - jumal-olennot leijuivat kaasupilvinä euforisessa nirvanassa keskellä ei-mitään. Mitään ei tarvittu. Kunhan oltiin vaan. Sitten joku heistä kyllästyi tähän kaikkeen ja ehdotti muille, että mitä jos luodaan maailma, jossa kaikkia vituttaa koko ajan? Siinä on hyvää ja paha sekaisin. Kaikki faktat sotkettu ja vääristely. Tehdään tietämättömiä viisaita ja järkeviä idiootteja. Sitten seurataan miten se etenee omalla painollaan.

Näin tehtiin. Mutta maailmoja luotiin samantien monta tuhatta. Jokaisessa omat lainalaisuutensa. Jotkut näistä isompia, jotkut pienempiä. Jotkut päällekkäin, jotkut erillään toisista. Jokainen maailma - jotkut todellisempia kuin toiset - tehtiin ympyräksi, jossa kaikki kiertää kehää. Pienin ameeba on lopulta vahvempi kuin valtavien lohikäärme.

Numero kahdeksan on vaakasuorassa matemaattinen äärettömyysmerkki. Numerologiassa kahdeksaisella on monta merkitystä. Jos kahdeksan symboloi ”kaiken kiertoa”, on varmasti jokin merkitys sillä, että kaksi viivaa kohtaavat keskellä. Ehkä se on mahdollisuus muutokseen. En lähde spekuloidaan asialla sen enempää. Itse tyydyn ainakin toistaiseksi nollaan, eli ympyrään. Se on niin selkeä.

Räkälöiden kädellisten nisäkkäiden laho

Kun jumalten luomistyötä vertaa ihmisen aikaansaannoksiin, voi verrokiksi nostaa jonkun vanhan tietokonepelin. Vihollisilla on näissä peleissä tekoäly, jonka pohjalta he sahaavat tiettyä reittiä edestakaisin, ja jos osut heidän näkökenttäänsä he ampuvat kohti. Sellainen tämä jumalten luoma maailmakin on. Simulaatio; peli jota voi pelata. Epätäydellisyydessään huvittava ja samalla turhauttava. Mutta ei auta muuta kuin sopeutua vallitseviin olosuhteisiin. Tai sitten muuttaa niitä. Joku selittää epäonnensa sillä, että hän on vain ympäristönsä tuotos. Joku haluaa muuttaa ympäristön omaksi tuotoksekseen. Aika moni yrittää muuttaa maailmaa, koska ei pysty muuttamaan itseään.

Niin sanottu viidakon laki tarkoittaa sitä, että vahvempi syö heikomman. Eläinten maailmassa tämä katsotaan yleisesti hyväksyttäväksi. Saaliseläimet estävät luontoa pusikoitumasta, sekä myös lannoittavat ja levittävät siemeniä. Ilman petoja ne lisääntyvät liiaksi ja niiden perimä saattaa heikentyä. Haaskaeläimet taas puhdistavat luontoa raadoista. Jopa hyttysillä - joita on vaikea olla pitämättä vitsauksena - on varmasti tärkeä tehtävänsä. Ne ovat ainakin pölyttäjiä ja lisäksi ruokaa linnuille. Ehkä ne tuottavat vastustuskykyä.

Ihmiset tekevät eron itsensä ja eläinten välille. Eläimeltä ei odoteta moraalialia. Toisaalta ihmisen katsotaan polveutuneen apinasta, joten siinä suhteessa olemme eläimiä. Onko ihminen polveutunut eläimistä, vai olemmeko niistä erillinen luomus; eräänlainen sekasikiö? Tieteen mukaan apinalla kesti 10 miljoonaa vuotta kehittyä ihmiseksi, mutta toisaalta tiedetään, että vain 10 olutta menee siihen kun ihminen taantuu apinaksi.

Mutta jos ihminen kehittyi apinasta, miksi apinoita on vieläkin olemassa? Ovatko apinat jääneet apinoiksi taantumuksellisuuttaan? Kun maailma ympärillä juoksee eteenpäin, ei jälkeen jäädäkseen tarvi edes jäädä paikoilleen. Hidastelu riittää. Saati sitten, että alkaisi haikailla menneitä aikoja ja peruuttelisi takaisin apinatarhaan. Sinnekin toki pääsee. Todisteita tästä saadakseen ei tarvi kuin pistäytyä lähimpään räkälään, missä keskiohuen kirvoittama kiiivas mölinä ja yleinen sekasorto kukoistavat.

Saatanan valtakunta

Ihmisten tunnettu maailma rajoittuu maapalloon. Kuussa käyntejä en usko todeksi, koska satun tietämään, että Kuu ei ole sellainen miltä se taivaalla näyttää, vaan täynnä elämää ja Blade Runner - tyylisiä metropoleja. Ehkä joku ihmisryhmä on päässyt Kuuhun asti, mutta takaisin heitä ei ole sieltä päästetty, jo pelkästään tietoturvasyistä. Kuu on kansoitettu negatiivisilla avaruusolennoilla, eikä ihmiselle ole siellä sijaa.

Tämä tunnettu maailma on saatanallinen. Kuten ovat enemmän tai vähemmän kaikki muutkin ne maailmat, joista tänne saapuu kehonkaappaaja-örkkejä kiusaksemme. Toinen puoli - tuonpuoleinen - mistä käsin ufot (jumalten luomia nekin) meitä kontrolloivat, on lähtökohtaisesti

positiivinen verrattuna tämän maailman negatiivisuuteen. Sinne eivät örkittäkään pääse. Mutta sielläkin hyvin monet ovat katalia: pahansuopia ja ylimielisiä persoonia. Nekin nauttivat negatiivisuudesta, kuten tämän maailman johtohahmot: Saatana ja muut vastaavat langenneet enkelit, tai mitä nyt ovatkaan. Mutta ne eivät välttämättä elä siitä. Toki ufoja on erilaisia. Mutta ne ufot, jotka tähän maailmaan vaikuttavat, eivät ole hyviä tai pahoja, vaan negatiivisia, positiivisia tai neutraaleja.

Maapallo on Saatanan valtakunta. Mutta sitä voidaan kontrolloida ulkopuolelta, jos niin halutaan. Usein ei haluta. Vapaa tahto kun takaa show'n mielenkiinnon ja mahdollistaa omaehtoisen kehityksen. On vain niin, että tässä maailmassa pärjätäkseen tulee toimia häijyisti, ja kun niin tekee, jää tänne jumiin. Täältä pois päästäkseen tuleekin toimia vastoin luontoaan ja viidakon lakeja. Eikä se silti niin yksinkertaista ole, vaan paljon monimutkaisempaa. Suurin osa ihmisistä on alennettu eläimiksi, joilta ei sovi odottaakaan kuin heikomman syömistä. Heidän kanssaan pehmeät arvot eivät auta. Pitää olla kova.

Ihmisinä emme ymmärrä jumal-olentojen tai ufojen maailmaa. Itse tiedän ufoista vähän, mutta en oikeastaan ymmärrä. Emmehän me ymmärrä kaikkea muurahaisistakaan. Erilaisten olentojen kyvykkyys vaihtelee, mutta harva ymmärtää omaa tietämättömyyttään.

Kehityskauden elämä

Ufot ovat sellaisia jotka pystyvät kontrolloimaan meitä, ja jotka vaikuttavat elämäämme todella paljon. Me emme näe ufojen maailmaa. He näkevät meidät. Jotkut heistä seuraavat meitä hieman samaan tapaan kuin me katsomme Big Brotheria televisiosta. Jotkut istuvat tarkkaamossa. Joitakin ei kiinnosta.

Ufoja on moneen lähtöön. Vaikka ne ovatkin usein positiivisesti latautuneita entiteettejä, eivät ne silti välttämättä ole ihmisiä kohtaan hyväntahtoisia. Suhtautuminen saattaa olla neutraalia. Jotkut ufot eivät auta ketään, vaan työskentelevät ainoastaan omaa etuaan silmällä pitäen. Jotkut saattavat olla avulialiaita, mutta tämä ilmenee lähinnä ihmisten toimien hankaloittamisena. On näet kovin suhteellista, mikä on pitkässä juoksussa hyödyllistä ja mikä ei. Ilman vastoinkäymisiä ihmisestä tulee heikko ja tylsämielinen. Liian suuret ongelmat taas johtavat katkeroitumiseen. Jos jollain on paljon rahaa, voi hän ratkaista kaikki ongelmansa ostamalla itsensä ulos niistä. Se ei ole mielenkiintoista tai kehittävää. Ihmiselämän tulee olla hankalaa ja ahdistavaa. Rikas ei ole siinä mielessä relevantti, että hänen on pakko toimia hyvin saatanallisesti kyetäkseen pitämään kiinni rahoistaan. Hän ryvettää itsensä satanismissa karmaansa siten liaten.

Ehkä on niin, että ne joita täällä eniten riepotellaan, pääsevät kuoltuaan "taivaaseen", eli ns. muihin hommiin, sen sijaan että kuolisivat pois tai jatkaisivat kiertoaan jossain muussa muodossa. Ja tämä "palkinto" katsotaan niin arvokkaaksi, että on ihan oikein kärsiä sen eteen.

Kärsimyksen määrä on maapallolla valtava. Sitä pitää olla ja se kohdistetaan muihin (erityisesti laamanneihin), jotta satanisti pääsee itse helpommalla. Ehkä ufotkin ovat satanisteja, tai ainakin jotkut niistä. Tai ehkä joku voimakas entiteetti manipuloi niitä ilman että ne huomaavat koko asiaa.

Pääsääntöisesti ufot eivät ole kivoja, ainakaan ihmisiä kohtaan. Kiva ja helppo ei tuo kehitystä. Ufon apu on usein vuori kiivettäväksi sellaiselle, joka haluaa jotain. Vuoren huipulla ihminen saa haluamansa ja tajuaa samalla, ettei se ollut sen arvoista. Hän kehittyi ymmärtämään tämän ja ehkä muutakin.

Silti jotkut ufot ovat kilttejä. Ufo saattaa ottaa suojatin, joka on aiemmin elämässään kärsinyt, ja saa nyt sitten tehdä mitä haluaa. Rahaa löytyy ja homma toimii muutenkin. Tällaisesta ihmisestä tulee usein ylimielinen, mutta ufo sallii sen hänelle.

Joku voisi luulla, että ufot ovat suuressa älykkyydessään hyvin kliinisiä toimijoita, mutta niiltä löytyy myös huumorintajua. Ne nauravat ainakin ihmisille. Sitä en tiedä, osaavatko ne nauraa itselleen? Monet niistä ovat ainakin tympeän oloisia ja jopa hyvin tylyjä. Sellaisiksihan ns. enkelitkin usein ymmärretään. Että enkelit eivät todellakaan ole sympaattisia veijareita. Ymmärtääkö ihmisiä kurittava ufo vertautuvansa koiriaan potkivaan kennelinpitäjään?

Pimeä puoli

Samoin kuin positiivisesti latautuneita, on olioita eli entiteettejä myös negatiivisia ja neutraaleja. Näistä negatiivisia kutsun demoneiksi. Ne työskentelevät pimeyden voimille eli esimerkiksi Saatanalle. Demonit ovat siinä mielessä rajoittuneempia kuin ufot, että niiltä puuttuvat lämpimät tunteet kokonaan. Demonit eivät tunne empatiaa tai rakkautta. Sen sijaan viha, tuska ja epätoivo ovat niiden voimanlähteitä. Tällainen demoni saattaa esiintyä hyvinkin ystävällisenä ihmistä kohtaan. Mutta ihmisen ei kannattaisi olla demonien kanssa tekemisissä, sillä eihän siinä hyvin käy. Jotain voi hyötyäkin, mutta lopulta saldo jää pahasti miinukselle.

On toisaalta yksioikoista ajatella, että demoni ei pidä kenestäkään. Demonin on varmasti vertaiselleen erilainen kuin ihmistä kohtaan. Näin ollen pitääkin tehdä selväksi se, että mitä ufosta tai demonista sanotaan, sanotaan ihmisen näkökulmasta. Jos pomosi on kaikille muille kollegoille lempeä ja avulias, mutta sinua kohtaan epäreilu, on hän silloin sinun näkökulmastasi epäreilu. Vaikka moni muu on toista mieltä. Hitlerkin oli omalle koiralleen mukava. Jos demoni on hitleri, ei ihminen ole hänen oma koiransa. Eikä missään nimessä myöskään demonille vertainen. Tässä on yksi ihmisyyden ongelmista. Ihminen on potentiaaliltaan hyvinkin henkinen olento, mutta hänet on alistettu ja myrkytetty. Ihminen ei voi tietenkään olla demonin veroinen, mutta ihmisen sielu on ehkä hyvinkin arvokas. Ihminen on joka tapauksessa eläimen kaltainen olento, eräänlainen kohotettu eläin. Vähän kuin koira joka osaa puhua.

Negatiivisesti latautuneet entiteetit ovat tuomittuja alisteiseen asemaan, sillä niiden on mahdotonta nousta olevaisuuden korkeimmille asteille. Toisaalta niiden on helpompi nousta niin korkealle kuin ne pääsevät. Ei se silti helppoa ole. Maailma on täynnä pahoja olentoja, jotka ovat yrittäneet päästä negatiivisuuden korkeimmille asteille, mutta päätyneet virumaan sadaksi vuodeksi pieneen häkkiin, kun ratkaisevalla hetkellä on mennyt pupu pöksyyn. En usko, että niistä yksikään on ihminen, joka on verraten pehmeä ja liian yksinkertainen pärjätäkseen extra terrestriaaleja vastaan. Galaksien mittakaavassa ihmistäkin tyhmempiä olentoja toki on. Mutta sellaiset ovat ihmisten tapaan rajoittuneet elämään omissa maailmoissaan.

Positiivisella ns. valon puolella tiedetään, että se on se parempi puoli. Pimeyteen eksytään. Sinne luiskahdetaan, eikä päästä enää pois. Pimeys on lyhytnäköinen diili. Se on korkeakorkoinen laina, joka antaa heti mutta tulee lopulta kalliiksi. Negatiivisella puolella edetäkseen entiteetin tulee olla valmis yhä suurempaan pahuuteen, päästäkseen kiipeämään hierarkiassa ylöspäin. Se on noidankehä. Tapa tai tule tapetuksi. Suurin hyöty imetään aina jollekin muulle.

Jos on valmis mihin vaan, tarjoaa pimeä puoli vähemmällä vaivalla enemmän. Positiivisella puolella kohtuullisuus on viisautta ja hyve. Jos antautuu ylenpalttisuudelle, ei seurauksena ole kuin krapula. Viisaskin ottaa joskus liikaa, tunteakseen liiallisuuden. Mutta hän ottaa liikaa vain vähän, ja palaa sitten normaaliin arkeen.

Positiivisten ufojen joukossa on viides kolonna. Negatiivisesti latautuneita entiteettejä, jotka sotkevat koko paletin. Petollisia yksilöitä, jotka sabotoivat ufojen projekteja. Tämäkin vain siksi, ettei kaikki olisi niin yksinkertaista. Kaikenlaiset olennot koirista jumaliin haluavat draamaa ja huvitusta. Ufoja korkeampien olentojen keskuudessa soluttautujat ehkä tiedetään, mutta heidän annetaan olla, jotta peliin tulisi lisää haastetta. Eikä pidä välttämättä muutenkaan puuttua itseään alempana olevien asioihin. Sitä on näet silloin itsekin osittain vastuussa tuloksista.

Voiko todellisuus muuttua parempaan suuntaan ilman sitä ohjaavaa kättä? Onhan aina helpompaa tehdä väärin kuin oikein. Eihän se voi. Petos ja itsekkyyks tarjoavat välittömän palkinnon. Luottamus ja kunnioitus realisoituvat vasta pitemmällä aikavälillä. Ihminen ainakin pitää viittoa oikealle polulle. Ei hän sinne omin avuin löydä. Mutta kuka opastaisi valvoja, eli ufoja ja demoneja?

Kristinusko pohjaa uhraamiseen samoin kuin satanismikin. Olihan Jeesus veriuhri. Ja samoin kuin Saatana, myös ufot haluavat uhreja. He haluavat ihmisen uhraavan aikaa ja vaivaa juttujensa eteen. Ihmisen pitää kärsiä saavuttaakseen jotain. Se on peli. Sillä mitä ihminen osaa itse tehdä ei välttämättä ole väliä. Ufot kyllä hoitelevat taustalta asiat kuntoon. Ja ihmisten kanssa se onkin usein välttämätöntä. Ufo ei kuitenkaan mielellään auta ihmistä, joka ei yritä parastaan asiansa eteen.

Muiden elämä

Ihmisen ei haluta olevan omavarainen. Ufojen mielestä on hyvä, että ihminen on tyhmenetty fluorilla. Sen parempi ufoille. Sitä helpompi ihmistä on ohjailta ja laittaa sanat hänen suuhunsa. Ei ihmisen kyvyille anneta paljoakaan arvoa. Ihminen on joka tapauksessa tyhmä, mutta fluorattuna pysyy sentään ruodussa, eikä tappele joka kadun kulmassa, kuten keskiajalla tavattiin tehdä. Ja ovathan fluoraus ja esimerkiksi massarokotukset myös mahdollisuus. Niitä välttelemällä keskivertoihminenkin voi nousta muiden yläpuolelle. Kun valtaosa ihmisistä tyhmentää itsensä, on hän heihin verrattuna ja heidän seassaan kyvykäs.

Ufot eivät tyydy pelkkään tarkkailijan rooliin. Ne haluavat sotkeutua joka asiaan ja muodostaa tapahtumaketjuja, joiden kautta asiat etenevät. Asioiden pitää olla mahdollisimman vaikeita. Muuten kyse ei ole uhrauksesta, joka on niille tärkeää. Uhrauksen laadulla ei sinänsä ole merkitystä, vaan sillä että se on vaikea toteuttaa. Jos olisit esimerkiksi valmis uhraamaan henkesi, sitä ei suostuta ottamaan, vaan halutaan sinun tekevän jotain mitä et osaa ja halua tehdä. Se taas joka osaisi tuon asian tehdä, ei pääse sitä tekemään, vaan häntä vaaditaan antamaan henkensä. Aktiiviset ja osaavat ihmiset ovat useimmiten haluttomia uhraamaan henkensä, koska heillä on sille käyttöä.

Ufot eivät ole kaikkivoipia. Ne ovat meitä ihmisiä huomattavasti kyvykkäämpiä, mutta eivät lopulta kykene muuttamaan omaa maailmaansa, vaan toteuttavat siellä vain omaa olemustaan. Ne ovat siis samoin kuin ihmisetkin yhtä lailla matkustajia ja kuskeja. Ufojenkin on helpompi arvostella muita ja sanoa mitä heidän pitäisi tehdä, kuin muuttua itse. Ufotkin haluavat asioista niiden hyvät puolet ja jättävät huonot puolet mielellään muiden harmiksi. Nekin ovat ylpeitä, laiskoja ja vahingoniloisia.

Luulen joidenkin ufojen joutuvan elämään myös ihmisenä jossain vaiheessa. Ne tarvitsevat sen opin, tai haluavat ehkä muuttaa ihmisten maailmaa. Luonnollisesti nekin joutuvat ihmiselämään siirtyessään kulkemaan ns. unohduksen verhon läpi, eivätkä siis tajua olevansa vain vierailulla ihmis-elämässä. Muutenhan tällainen ihminen omaksuisi autuaan välinpitämättömän asenteen, eikä "elämän peli" olisi hänelle enää niin realistinen, eikä myöskään viihdyttävä seurata ylhäältä käsin.

Ufo voi myös vierailta ihmisenä ihmisten maailmassa. Ulkoisesti ihmisenä. Tai se voi vaikka valjastaa parasiitti-örkin käyttöönsä, jolloin örkki ehkä ihmettelee omaa poikkeavaa käytöstään, mutta ei ymmärrä mistä se johtuu. Tällainen kolmoisagenttius saattaa olla hyvinkin yleinen käytäntö. Toisaalta ufon ei välttämättä tarvitse hypätä örkin "nahkoihin", vaan örkkiä, tai vaikkapa jotain reptiliania, voi ohjata myös ruuvaamalla tämän ajatuksia.

Taivaalliset olennot

Pääsin kerran vierailemaan ufojen ajatusmaailmassa. Se ei ollut miellyttävä kokemus. Kaikkea oli liikaa. Kun puhutaan ajatuksista ja päätöksistä, kaikkea oli kerroksittain. Ikään kuin viisi paksua peittoa päällekkäin ja muutama ohut viltti vielä siihen päälle. Ihmisellehän multitaskaaminen ei sovi. Sen sanotaan aiheuttavan Alzheimerin tautia. Pitäisi keskittyä yhteen asiaan kerrallaan. Ihminen sekoaisi jos hänelle annettaisiin ufon tietoisuus. Kuten Cate Blanchettin esittämälle Irina Spalkolle käy elokuvassa Indiana Jones ja kristallikallon valtakunta.

Olen myös muutaman kerran vierailut ihmisenä ns. Ufolassa. Ei se ollut kuitenkaan niiden varsinaisten vaikuttaja-ufojen paikka, vaan muistutti laitosta. Katselin heti, että ei helvetti. Jotenkin niin teennäistä. Fyysisesti tila oli kuin joku koulun ruokala. Kaikki valkeaa: seinät, huonekalut ja ufojen vaatteet.

Minut vietiin yhden työläisufon työhuoneeseen, joka oli ahdas koppi. Ihan hyvä työtila kuitenkin. Hyvin askeettinen, aivan kuten voisi kuvitellakin. Ei mitään tilpehööriä. Oppaani esitteli minut ufolle ja kertoi minun tulleen vain vähän seuraamaan hänen työtään. Valkeapintainen ufo vilkaisi minua hymyillen.

"Jaa", hän sanoi.

Katselin ufon olan yli kun hän vieritti näytölle ihmisiä kuin liukuhihnalta toinen toisensa perään ja päätti sekunnissa jokaisen kohtalon. Yhden kohdalla ufo pysähtyi.

"Tämähän on aika mielenkiintoinen. Hmm... No joo. Samapa se on."

Kysyin häneltä mistä oli kyse. Hän jaaritteli jotain ympäripyöreää. Ei selvästikään halunnut kertoa. Tai ehkä hän ei ehtinyt. Ufolassa nimittäin painetaan hommia, eikä turhia ihmetellä. Onhan siellä seuraa, eikä siellä ahdista siten kuin täällä maan kamaralla, mutta päätin silloin, että tänne en halua. Ei sillä, että haluaisin ikuisesti pysyä pinnallisen typeränä ihmisenä, mutta en myöskään halua näyttöpäätteen äärelle arvioimaan sopivia kohtaloita joillekin piruparoille. Eikä minusta edes ole siihen. Saattaisin asettaa ihmisille sattumanvaraisesti ja huumoripohjalta mitä vaan. Voisin ajatella, että joku massamurhaaja saa kaiken anteeksi, koska hänellä on niin hauska kampa.

Joku kertoi minulle, että Ufola on itse asiassa Taivas. Paikka jonne jotkut ihmiset pääsevät. Jotkut siellä näyttivätkin ihmisiltä, mutta jotkut eivät. Ehkä se on jaettu Taivas, jonne voi päästä monesta maailmasta.

Kun kävin siellä toisen kerran, en tiennyt että se on sama paikka. Nyt olin ulkona vehreän luonnon keskellä. Aurinko paistoi kirkkaalta taivaalta. Joku vaaleahiuksinen möhömaha-ukko tuli siihen Speedoissa ja sanoi menevänsä uimaan viereiseen järveen. Kertoi olevansa ruotsalainen. Hän kysyi minulta, puhunko ruotsia? Hän sanoi oppineensa Taivaassa hieman suomea, mutta ei halunnut puhua sitä. En minäkään halunnut puhua ruotsia, joten puhuimme

englantia. Hän sanoi, että ei tätä paikkaa Taivaaksi kutsuta. En muista miksi hän sitä kutsui. Se oli kuitenkin erisnimi.

Ruotsalainen sanoi, että täällä on melko paljon suomalaisia ja jonkun verran myös ruotsalaisia. Mutta eniten on mongoleja ja muita keski-aasialaisia. Hän sanoi myös, että kannattaa pitää itsensä hyvässä kunnossa, koska täällä joutuu pysymään samassa kehossa mitä Maassa kantoi. Vaikka olisihan hän voinut sitten Taivaassa laihduttaa. En oikein ymmärtänyt hänen viestiään. Eihän se voi olla niin, että Taivaaseen päästyäsi joudut kärsimään samoista terveysvaivoista kuin Maassa.

"En olisi ikinä uskonut pääseväni kuoleman jälkeen tällaiseen paikkaan", ruotsalainen sanoi.

Mutta jossain vaiheessa elo Taivaassakin oli kääntynyt arjeksi.

"Vituttaako sinua täällä ikinä?" kysyin mieheltä suomeksi.

"Ei vituta", hän vastasi melko hyvällä suomella ja jatkoi: "Ymmärrän kyllä mitä tarkoitat. Mutta joskus sitä salaa toivoo, että vähän vituttaisi. Siihen vitutukseen ehti kuitenkin tottua."

Nyökäytin päätäni ymmärryksen merkiksi.

"Oliko vielä jotain?" mies kysyi.

Ehkä olisi ollutkin, mutta ei tullut heti mieleen. Mies vaikutti jotenkin vaivautuneelta, joten annoin olla. Hän heilautti kättään, käveli rantaan ja hyppäsi pää edellä sinisenä kimmaltelevaan järveen.

Lähdin kävelemään niityn poikki kohti kukkulaa, jonka rinteellä istuskeli kaksi naista. Menin heidän luokseen. He katsoivat minua arvoituksellisesti hymyillen.

"Saako täältä mistään viinaa?" kysyin.

En muista mitä juttelin heidän kanssaan, mutta sen muistan, että löysin baarin ja sain juomankin eteeni. Se ei vain ollut hyvänmakuinen. Vedin kuitenkin perseet. Se tuntui luontevalta. En osannut suhtautua Taivaassa käymiseen mahdollisuutena selvittää minkälainen paikka se on. Otin vierailun rennolla välinpitämättömyydellä. Sama juttu kuin reptilianien kanssa, jotka ihmettelivät kun en juurikaan pelännyt niitä. Joku oli poistanut minulta estot ja pelot. Sivuvaikutuksena lähti myös aito kiinnostus asioita kohtaan. Vitutus säilyi silti. Taivaassa vitutti ja reptilianien avaruusaluksella vitutti. Mietin molemmissa paikoissa, että koskahan täältä pääsee pois.

Maalliset maailmat

Maallisissa maailmoissa joita kehonkaappaaja-örkit sabotoivat on usein sama kuvio, eli satanismi tai vastaava. Tällainen järjestelmä jossa on laamaneja ja satanisteja. Niitä jotka kuuluvat kerhoon ja niitä jotka eivät kuulu. Ja sitten satanismiin tms. kautta voi edetä korkeammalle, mutta siitä joutuu lopulta maksamaan kovan hinnan. Örkithän itse kärsivät läpi elämänsä. He ovat vain sopeutuneet jatkuvaan vitutukseen.

Maa-planeetta on kuulemma siitä hieman erikoinen maailma, että täällä on useita maita ja hallitsijoita. Yleensä maailmassa on yksi kuningas tai johtaja, jota muut joutuvat kumartamaan, ja jonka ympärillä on oma hovinsa ja vallankäyttäjien verkosto. Tai sitten vallalla on anarkia.

Kuinka yleinen tämä Maan "kerho"-idea sitten on? Voisihan olla myös niin, että ei ole mitään eriarvoistavaa kerhoa, vaan jokainen on vastuussa omasta itsestään ja opettelee magiaa sen verran kuin pystyy tai haluaa. Toki erilaisissa yhteyksissä on yleistä, että joku kärsii muiden puolesta. Esim. Afrikkaa pidetään selvästi köyhyydessä, jotta muut voivat elää paksummin. Suomenruotsalaiset maksattavat kulttuurinsa suomenkielisillä.

Mikään ei ole kuitenkaan ikuista. Ei kerhoakaan ole aina ollut. Se on pikkuhiljaa tehty. Ajatellaan vaikka Sentinel-saarten alkuasukkaita. Miten kerhon satanistinen valta voisi ulottua yhä kivikautta eristyksissä eläviin ihmisiin? No, amerikkalainen bisnesmies Samuel O'Neill ainakin kehaisi käyneensä saarilla viemässä sinne satanismiin. En tiedä puhuiko totta vai ei. Mutta kerho ja satanismi ovat kaksi eri asiaa. Satanismia voi olla ilman kerhoa. Kerho ilman satanismia on myös mahdollinen. Sellaista kerhoa voisi kutsua vaikka mafiaksi.

Tällaiset maalliset maailmat kuten Maa, joita on tuhansia, ovat kuitenkin erillisiä ufojen maailmoista, kuten ns. Taivaasta ja muista kaukaisemmista maailmoista. Örkit eivät pääse Taivaaseen tai muutenkaan ufojen maailmihin. Niillä ei ole välttämättä juuri lainkaan tietoa tällaisten ufo-maailmojen lainalaisuuksista. Ne ovat kaksi niin erilaista maailmaa. Eli maallinen maailma ja ufojen maailma.

Mutta kuten sanottu, on ufojenkin maailmassa pahuutta. Hyväksikäyttöä, vittuilua ja ilkeyttä. Ufot saattavat olla hyvinkin vittumaisia. Ne eivät ole mitään laupeita samarialaisia. Saattaa olla, että ne eivät yksinkertaisesti pidä ihmisistä, koska ihmiset ovat niin rumia. Siis sisältä. Suurin osa ihmisistä on sisäisesti hyvinkin rumia. Ne jotka eivät ole, ovat lähinnä jotain naiiveja luusereita.

Totuus kalastamisesta

Ufot eivät halua olla suoraan yhteydessä ihmisiin. Suora keskusteluyhteys johtaa vain siihen, että ihminen alkaa kysellä neuvoja joka asiaan. Tietäähän ufo kaiken paremmin. Tämä taas johtaa siihen, että ufo päättää kaiken ihmisen puolesta. Ihmisen pitää elää itsenäisesti. Ihmisellä on vapaa tahto ja myös vastuu tekemisistään. Joillain enemmän, joillain vähemmän.

Ufo antaa ihmiselle mieluummin onkivavan kuin kalan. Tai vapaa ei ojenneta käteen, mutta se on mahdollista saada käyttöönsä. Ongelma on siinä, että ihminen ei tiedä asiasta, eikä osaisi muutenkaan onkia. Ihmiselle riittäisi, että joku kyyditsee hänet kalakauppaan.

Nuija ja tosinuija

Ihminen on tuomittu harhailemaan pimeydessä. On ihmisiä, joille mikä tahansa on periaatteessa mahdollista, mutta käytännössä heidän mielensä on valjastettu jokapäiväiseen aherrukseen ja vapaa-ajan banaliteetteihin. Se on sääli. Moni on tietämättään henkisesti kyvykäs. Jos tällainen ihminen ei ole kerhossa eli satanistisessa liitossa, on hänet todennäköisesti täsmämyrkytetty tylsämieliseksi.

Ihminen on psykofyysinen kokonaisuus. Fyysinen ja henkinen vointi kulkevat käsi kädessä. Jos haluaa tavoitella henkisyyttä, tulee ensin puhdistaa ruumiinsa. Se voi onnistua pitäytymällä puhtaassa ruokavaliossa, josta on jätetty kaikki teollisesti prosessoitu pois. Aivojen käpylisäkettä tukkivaa fluoria, alumiinia ja muita myrkkijä on välteltävä. Lisäksi alkaalinen ja stimulanteista vapaa ruokavaliio mahdollistaa ruumiin ja sitä kautta mielen puhtauden. Meditaatio rauhoittaa ja auttaa keskittymään.

Ihmisiä myrkytetään systemaattisesti joka tuutista uskomattomalla volyyymilla. Koko ruokateollisuus tähtää ihmisten tyhmentämiseen. Se on örkkien projekti, joka takaa sen, että vain aniharva ihminen kykenee näkemään heidät. Se on myös satanistinen agenda, jonka tarkoitus on tehdä ihmiskunnasta karjalauma, joista kukaan ei kykene hahmottamaan suurta kuvaa. Vain satanistisen valtapiramidin korkeammilla tasoilla vaikuttavien ihmisten on tarkoitus tietää. Hekään eivät saa juuri ajatella. Heidänkin mielensä on vangittu tuottamaan mielihyvää pyramidin huipulle, missä ihmisiä ei ole. Satanistinen systeemi tähtää todellisuuteen, jossa kaikki on valhetta. Kaikki on käännetty ylösalaisin. Eikä haittaa, vaikka harvat valveutuneet eivät asiaa hyväksyisikään. Kunhan ymmärtävät vaieta tottelevaisesti. On melkein pelottavaa kuinka lähellä se on ufojen systeemiä. Ehkä ei olekaan hyvää ja pahaa, vain nuijia ja tosinuijia.

Demoneista

Kun lukee lehdestä laulaja Katri Helenan saavan neuvoja enkeleiltä, on kyse luultavasti demoneista. Ufot, joita voisi pitää enkeleinä, kun eivät yleensä kommunikoi suoraan ihmisen kanssa, vaan jättävät mieluummin osviittaa. Demonit sen sijaan esiintyvät mielellään henkioppaina, johtaen ihmisiä harhaan. Leikitellen heidän kustannuksellaan.

Demoni on ihmiseen verrattuna ylivertainen olio, joten niitä ei kannata kutsua luokseen. Etenkään kun niistä ei tahdo päästä eroon. Ensin demonit flirttailevat ja hauskuuttavat. Sitten alkaa vittuilu. Pian kimpussasi on kymmenen piinaavaa demonia. Mitä lähemmäs demonin päästä, sitä tiukemman otteen tämä saa. Et enää kuule pelkkiä ääniä, vaan demoni saattaa äityä myös fyysiseksi. Säpsähdyttää hereille, nykiä lihaksia tai aiheuttaa rytmihäiriön omaisia muljahduksia ja jopa säteilyn kaltaista fyysistä tuskaa. Ainakin se mölinä estää sinua nukkumasta, mikä sekin on jo omiaan ajamaan hulluuden partaalle. Vähänumisuuteen ei oikein totu. Silkkä unettomuus tekee hulluksi. Itsemurhakaan ei välttämättä auta, vaan saattaa itse asiassa pahentaa asiaa. Demonien - jotka ovat todellinen ja tässä maailmassa läsnä oleva ilmiö - takia kaikenlainen spiritismi ja muu on hyvin riskialtista touhua.

Demonit sotketaan helposti Voice to Skull (V2K) - teknologiaan ja erilaisiin mikroaltoaaseisiin. En tiedä niistä sen enempää, joten jokainen tehköt omat tutkimuksensa itse. Olen kuullut sellaisen juoron, että Matti Nykänen meni panemaan jonkun vaikutusvaltaisen satanistin muijaa, ja kostoksi tämä alkoi systemaattisesti häiritä Mattia V2K-aseella. Tämä ajoi Matin hulluuden partaalle. Tai ehkä hän meni kannipäissään sotkeutumaan spiritismiin. Ainakin monia laamaneja kidutetaan V2K-aseilla. Se on osa gangstalking-ilmiötä, eli yhden ihmisen systemaattista vainoamista. Kyse voi olla myös kerhoon kuuluvasta ihmisestä, joka ei ole suostunut tekemään jotain "juttua", kuten tappamaan tai raiskaamaan.

Demoni saattaa antaa paljon hyviäkin neuvoja, mutta kun ihminen oppii luottamaan siihen, pettää se ihmisen tärkeiden kysymysten äärellä. Pään sisäisiä ääniä ei siis kannata kuunnella saati uskoa. Niistä voi olla iloa ja seuraa, mutta niiden varaan ei kannata laskea mitään.

Toismaailmallinen entiteetti - ufo, demoni tai muu - voi manipuloida ihmistä myös ujuttamalla ideoita tämän päähän. Tämä on valtava maailmanlaajuinen ilmiö ja sitä tapahtuu kaikkialla joka päivä. Ehkä maailma olisi vieläkin sotaisampi, ellei joku ufo estäisi sitä manipuloimalla päättäjien ajatuksia.

Henkevä muurahainen

Ufotkin elävät omassa rajallisessa todellisuudessaan. Voisi ajatella, että ihmiset ovat vähän kuin muurahaisia ja ufot ihmisiä. Että jos kohta ufo ei välitä miten muurahaiset voivat, ei se myöskään mene niiden pesää tallomaan. Mutta ei se ole niin. Ufot puuttuvat ihmisten elämään. Ufojen takia ihmisten maailmassa mikään ei ole sitä miltä se näyttää. Kaikki on pois otettavissa ja mitä tahansa voi lisätä. Ufot näkevät ihmiset pieninä olentoina, joiden ymmärrys ei riitä mihinkään. Joita voi huoletta huijata niin paljon kuin vain suinkin tarpeellista. Näin ollen ufojen asenne ihmisiä kohtaan ei ole myöskään sama kuin ihmisillä riistaeläimiin, joiden kantoja tarkkaillaan ja harvennetaan. Ihminen ei kuitenkaan vittuile hirville. Toisaalta ihminen ei näe hirven ajatuksia. Jos näkisi, saattaisi vittuillakin.

Ufojen mielestä ihmiset ovat kuitenkin mieleltään hyvin likaisia. Eivät yleviä ollenkaan, vaan tietty alhaisuus on aina läsnä. Ihminen on mieleltään tyhmä ja ruma. Tai sitten naiivi ja sellaisena altis vaaroille. Ihmisiä on helppo ohjailta tai sitten hypätä ihmisen nahkoihin kokonaan. Ihmiset eivät ole avataria pelkästään meitä orjuuttaville parasiiteille, vaan myös Ufolasta ohjailtaan esim. päättäjien päätöksiä ja korjailtaan niiden vaikutuksia. Tuntuu kuin maailma ei saisi muuttua liian nopeasti. Tai mennä täysin pilalle esimerkiksi ydinsodan seurauksena. Se saa olla sairas paikka. Ehkä sen pitääkin olla.

Ehkä ihmisten taivas on Ufola ja paratiisi onton maapallon sisäpuoli. Tämä maanpäällinen maailma Saatanan valtakunta - ainakin vielä toistaiseksi. Tänne voi tulla käymään "lintuna toisesta maailmasta", mutta tänne ei kannata syntyä. En suosittele tänne syntymistä kenellekään. Se saattaa vain olla ainoa tapa todella vaikuttaa asioihin. Jonkun pitää olla kentällä tekemässä likaista työtä. Tai ei välttämättä tarvitsisi, mutta silkkaa toisesta maailmasta käsin tapahtuvaa vaikuttamista ei katsota hyvällä.

Ihmistenkin maailmassa pitää tietyn loogisuuden olla läsnä. Mandela-efekti on todellisuutta, mutta ei sentään kovin yleistä. Sehän muodostuu, kun ufot muuttavat todellisuutta jälkeinpäin ja kelaavat sitten nauhaa taaksepäin. Tai vaihtavat tai lisäävät vain jonkun yksityiskohdan, joka sitten tavallaan nivoutuu osaksi aikajanaa ja historiaa, mutta eroaa kuitenkin siitä, miten asia muistetaan.

Tiede on todennäköisyyksien mittaamista, mutta myös arvailua. Kuten monelta osin tämä kirjoituskin on. En voi mennä kirjastoon tai Internetiin lukeakseni miten ufo-asiat ovat. Voin lähinnä olettaa perustaen omiin kokemuksiini. Hyvä on, onhan sitä kirjallisuutta haamuista, alieneista ja galaktisista liitoista. Mutta niistä ei ikinä tiedä. David Icken kirjoja olen muutaman lukeissut. Hänen pitäisi mielestäni tiivistää. Ja mistä Icke ammentaa ideansa? Ei ainakaan koulukirjoista. Joku ne ideat on alunperin tunkanut hänen päähänsä. Ja hän on alkanut siitä työstää ajatusta eteenpäin paperille.

Älä mene kertomaan

On demoneja, on ufoja, ja on myös pelkkää mielikuvituksen tuotetta. Minua harmittavat ihmiset, jotka ääniä kuullessaan turvautuvat lääkkeisiin. Pidän sitä vihoviimeisenä konstina. Lääkärit ohjeistetaan nykyään tarjoamaan masennuslääkkeitä vähän joka vaivaan. Pikku harmitus diagnosoidaan masennukseksi. Kaikkea ns. rajatietoon viittaavaa pidetään mielenvikaisuutena.

Ei lääkäreille kannata ikinä kertoa mitään henkimaailman asioita. Suurin osa heistä on tätä nykyä parasiitteja, jotka on opetettu tuhoamaan kaikki sellaiset ihmiset, jotka näkevät ja kuulevat enemmän. Sen kyllä ymmärrän, että jos ei saa unta, ottaa pakon edessä lääkettä. Mutta sitä saa Alkosta. Omasta mielestäni pullo viinaa on parempi kuin masennuslääke. Toinen hyvä lääke on työnteko. Kolmas liikunta. Neljäntenä sosiaalinen kanssakäyminen.

Terveydenhoidon ammattilaisista myös sairaanhoitajat ja kättilöt ovat usein örkkejä. Kun vauva syntyy maailmaan, näkee hän ensimmäisenä kammottavan hirviön - örkin. Tämän tehtävä on aloittaa myrkyillä tyhmentäminen ja sokeuttaminen saman tien. Jos vauvan aura loistaa erityisen sinisenä, tulee hänet eliminoida erityisen tarkasti. Kyvykäs ihminen on örkkien vihollinen.

Vaikka örkit ovatkin yleisesti ottaen kilpailijoita keskenään, tässä he pitävät yhtä. Eli astraali-asioissa ei terveydenhuolto auta. Nämä kaksi asiaa on syytä pitää toisistaan erossa. On myös muistettava, että satanistinen ns. huora-koneisto, eli joukkovainoamista ja muuta terroria harjoittava ihmisjoukko, on laaja. Se kattaa terveydenhoidon, oikeuslaitoksen, erilaiset oppilaitokset ja virkamiehet. Satanistista systeemiä vastaan kapinoiva yksilö huomaa äkkiä miten elämä vaikeutuu. Nykyäänhän ihmisten maailmaa johtavat paljolti örkit, ja niiden hegemonia perustuu siihen, etteivät ihmiset havaitse niiden todellista olemusta.

Ufojen on helppo ujuttaa ideoita ihmisen omaan ajatteluun. Saada ihminen luulemaan, että hän on jotain mieltä ja toimimaan sitten sen mukaan. Ufot kuitenkin mieluummin antavat ihmisen tehdä itse "oikean" päätöksen vapaan tahtonsa mukaisesti. Tuollaisella päätöksellä on enemmän arvoa. Pikkuasioissa ufot saattavat hyvinkin ohjailta ihmistä elämän risteyksissä. Mutta tärkeät asiat pitäisi osata päättää itse. Tässä demoneista ja muista äänistä on runsaasti haittaa. Ne tunkevat mukaan päätöksentekoon pikkuasioissa, päästäkseen sitten sabotoimaan tärkeitä päätöksiä. Tai ehkä ihmiselle isot päätökset ovat niille samantekevää höttöä, mutta on tärkeää olla koko ajan mukana.

Portteja astraalimaailmaan avanneiden on syytä miettiä tarkasti, miten toimia tärkeiden kysymysten äärellä. Päätökset pitää tehdä tunteen sijaan järjellä. Tämä ei tietenkään tarkoita sitä, että perustaisi ajattelunsa pelkästään ns. koviin arvoihin. Usein järjellä päätös ottaa muut ihmiset huomioon ja on tasapuolinen. Ahneus ja kateus ovat itseään ruokkivia tunteita, joiden sinänsä motivoivalle vaikutukselle ei pitäisi antaa liikaa valtaa.

Karman pesutupa

Sen sijaan että kuuntelisi ääniä, pitää ihmisen elää ihmisen elämää. Sääli vain, että ihmiset on myrkytetty niin huolella, ettei sekään onnistu ilman apua joko ylhäältä tai "alhaalta". Ihmiselämä on kaiken kaikkiaan huono diili, koska pärjätäkseen pitää tuhota tai vähintään alistaa muita. Tämä taas johtaa uusiin reinkarnaatioihin, joiden kautta puhdistaa karmaansa, jotta voisi päästä etenemään sielunsa polulla. Ja tämä kaikki minkä vuoksi? Helpompaa ja mielekkäämpää olisi elää lyhyt elämä tyytyväisenä, ja kuolla sitten pois. Ovathan uudet elämät kuitenkin omia elämiään, kun niihin kuljetaan unohduksen verhon läpi.

Karma on siinä mielessä armollinen, että se tarkastelee ihmisen elämää laaja-alaisesti. Karma ottaa huomioon elämän suhteellisuuden. Ihmisen ei tarvi olla hyvätapainen, kunhan hänestä on jotain hyötyä. Ahkeruus on joskus parempi kuin oikeamielisyys. Joku voi olla koko elämänsä ajan surkea lurjus, mutta nousee ratkaisevalla hädän hetkellä itsensä ja pelkojensa yläpuolelle. Tuollainen saattaa olla paljon hyödyllisempää kuin läpi elämän toteutettu korkea moraal.

Kieroon kasvanut vittuaivo, joka kuitenkin yrittää toimia altruistisesti oikein, saa karmalta paljon anteeksi. Vaikka ihminen on heikko, pitäisi hänen silti miettiä mitä tekee ja ponnistella kohti parempaa. Ei voi jäädä vellomaan omassa surkeudessaan tai tavoitella pelkkää omaa etua. Viisas ajattelee itseään ja ottaa muutkin huomioon. Hän ajaa omaa asiaansa rakentamalla siltoja ja auttamalla muita. On helppo tuhota ja raivota, mutta moni asia avautuu pienellä harkinnalla paremmin. On toki myönnettävä, että en itse oikeastaan tiedä miten ihmiselämää eletään. Olenhan laamanni. Enkä ole sillanrakentajakaan. Tämä kaikki viisastelu on lähinnä teoretisointia.

On mahdollista, että kärsivä laamanni on ollut edellisessä elämässään vittumainen satanisti, ja saa nyt sen tuta. Tai saa mahdollisuuden puhdistaa karmaansa. Olettaen että se puhdistuu kärsimällä muiden hyvinvoinnin mahdollistavana hyödykkeenä. Eli ehkä jokainen täällä saa ennen pitkää ainakin suurin piirtein sen mitä ansaitsee. Näin ajatellen systeemi on jo täydellinen, eikä sitä tarvitse muuttaa. Jokainen on oman onnensa seppä. Vastuussa omista teoistaan ja lähinnä itsestään ja lapsistaan, ehkä myös muista lähimmäisistään. Niinpä toisten auttaminen saattaa olla jopa väärin systeemiä kohtaan. Se on itsekästä, jos se perustuu ajatukseen siitä, että yksilö saa sen mitä antaa toiselle.

Toisaalta jokainenhan tarvitsee joskus apua. Jos keräät lasinsirpaleen tieltä, se estää jotakuta astumasta siihen. Etkö haluaisi, että joku poimisi lasinsirpaleen sinunkin tieltäsi? Vaikka et sitä ansaitsisikaan ja vaikka siihen astuminen olisikin ollut sinulle oikeastaan ihan oikein. Ja joku ufo voi ajatella ettei auta sinua, koska sinä et auttanut lähimmäistäsi hädässä. Tämä voi taas johtaa siihen, että ufo ei itse saa apua yli-ufolta, vaikka sitä tarvitsisi. Ei vain tiedä tarvitsevansa. Eli siinä menee - jos nyt ei paha - niin välinpitämättömyys kierto.

Tarvitsevatko kaikki apua? Minä ainakin tarvitsen. Ehkä ufot eivät koe tarvitsevansa. Mutta luulo ei ole tiedon väärä. Ehkä ufo pärjää ilmankin, mutta ei niin hyvin kuin mitä voisi pärjätä. Kun siis näen lähimmäisen avun tarpeessa, yritän ehkä auttaa häntä. Näin autan myös sitä ufoa, joka ei muuten auttaisi minua.

Maailma jakautuu kahdenlaiseen energiaan: positiiviseen ja negatiiviseen. Mitä enemmän ihmiset (ja ufot) ajattelevat ja toimivat negatiivisesti, sitä enemmän se energia vahvistuu. Ja toisinpäin. Eli Saatanan valtaa maailmassa voi vähentää toimimalla epäitsekkäästi ja myönteisellä mielellä.

Mutta ei ihmisten maailmassa pärjää pelkällä diplomatialla. Pitää olla valmis puolustautumaan. Usein hyökkäys on paras puolustus. Kun vihollinen sitä vähiten osaa aavistaa, tulee iskeä hänen selustaansa maksimaalisella voimalla siten, että hän oppii kerrasta pelkäämään, ja välttää jatkossa turhia yhteenottoja. Välillä pasifistinkin on iskettävä vastaan. Kiusaajaa ei taltuteta reagoimalla hänen heittämiinsä ärsykeisiin, vaan hyökkäämällä hänen kimppuunsa varoittamatta. Pitää lyödä ensin. Kysymys pitää torpata vastakysymyksellä. Ei alentua vastailemaan.

Maailma menee eteenpäin konfliktien kautta. Ihmisten halutaan kehittävän maailmaansa. Se ei ole mielenkiintoinen jos se pysyy alati samana. Siksi ufot antavat anteeksi toimeliale ihmisille heidän väärinkäyttöksiään. Eihän täällä pääse kiltteydellä mihinkään. Kaikki merkkihenkilöt kuuluvat kerhoon ja kiduttavat viattomia ihmisiä pystyäkseen toteuttamaan itseään. Tämän pahuuden filosofian takana on itse Perkele. Tai oikeastaan näitä pahuuden mustia enkeleitä on monta: Saatana, Lucifer, Asmodeus, Baal... Näistä olioista löytyy tietoa Internetistä, mutta on eri asia mikä tiedoista pitää paikkansa.

Korkean tason yli-ufot saattavat käyttää näitä yli-demoneja työkaluinaan. Jotta maailma saadaan pysymään muutoksessa - dynaamisena - pitää Saatanan ja kumppaneiden kiusata ja usuttaa ihmiset toisiaan vastaan. Tästä syystä vallalla on myös velkavetoinen markkinatalous, joka perustuu saatanalliseen ja juutalaiseen käsitykseen rahasta vallan välineenä. Ihmisten maailmassa rehellinen työ ei saa ikinä kannattaa niin paljon kuin lasten raiskaaminen. Maailmaa ei kehitetä hyvään suuntaan yhdessä ponnistellen, koska se ei ole mielenkiintoinen show. Ufot haluavat draamaa. Eivät ne ihmisistä juurikaan välitä. Ei ihmisistä välitä kukaan, eikä kukaan meistä pidä. Ehkä parempi olisi jos kuolisimme sukupuuttoon.